

G R A E C I T A T I S

- date II, 6, 38. in opere ipso faciendo, quod suscepimus. Similiter Cyrop. I, 6, 22.
- Πέλτη, pelta, clypeus minor III, 9, 2.
- Πέμπειν v. n. III, 3, 12.
- Πεπρωμένον τέλος, finis a fato praestitatus, mors II, 1, 33. *Ern.*
- Περῶν, transire II, 1, 31.
- Περαιτέρω τῷ μετρίῳ μηκύνειν τὰς ὁδούς, longius itineris spatium absolvere quam vires suppetunt III, 13, 5.
- Περὶ c. gen. intelligitur I, 1, 12: I, 3, 8. οἱ περὶ Κέκροπα, Cecrops III, 5, 10.
- Περιάγεσθαι, secum circumducere I, 7, 2.
- Περίαιρειν, tollere, opp. καταλείπειν, III, 2, 4.
- Περίαιπτειν τι ἀγαθόν τινι, afficere beneficio II, 6, 13. Hoc etiam verbum ductum est e re venefica, quando amuletum aut aliquid, quod vim fascino habere putatur, applicatur, quod περιαιπτον dicitur.
- Περιβάλλειν κακοῖς τινα, incommodo afficere I, 2, 63: περιβάλλεσθαι σωφροσύνης δόξαν τῆσι σωπῆ, tacendo tueri laudem modestiae IV, 2, 6.
- Περιβλεπτός, de re illustri et praeclara III, 4, 1: de homine illustri, in quem vulgo homines oculos coniciunt digitoque eum monstrant III, 6, 2.
- Περιγίγνομαι τινος, supero II, 3, 17: III, 4, 10.
- Περιγράφειν, circumscribere I, 4, 12.
- Περιεῖπεν αὐτόν, observavit, cohaesit II, 9, 5.
- Περίεργος, in religione nimis curiosus, novandi studiosus I, 3, 1.
- Περίεναι τινός, supero aliquem III, 7, 7.
- Περιορῶν, negligere, opp. βοηθεῖν, III, 9, 8.
- Περίοδος, circuitus IV, 7, 5.
- Περίπατοι, loca ad deambulandum opportuna I, 1, 10.
- Περιπίπτειν τοῖς κακοῖς, incidere in mala IV, 2, 27.
- Περιπλεκόμενον εὖ μάλα, quod undequaque circum applicat se; de toti III, 11, 10.
- Περιποιεῖσθαι, lucrum facere II, 7, 3: ἀπό τινος, comparare aliquid, emendo etc. ex aliquo habere, quo emas etc. IV, 2, 38. *E.*
- Περιτυχεῖν τινι, incidere in aliquem, nancisci, reperire III, 10, 2: III, 13, 1: *Ern.*
- Περιφορά, IV, 7, 5. v. n.
- Πεττεύοντες, alcatores III, 9, 9.
- Πιέζω, premo II, 5, 1. *Ern.*
- Πιθανός, de statuis, quae ad vivum accedunt III, 10, 7. *Ern.* ad persuadendum aptus *ib.* 3.
- Πιστεύειν τινὶ ἀνοχῶς, in induciis faciendis fidem habere alicui IV, 4, 17: ἡγεμονίαν, imperium exercitus committere *ibid.*
- Πλάττω, fingo, mentior II, 6, 37.
- Πλεονεκτεῖν, defraudare III, 5, 2: ἀπέχεσθαι τῷ πλεονεκτεῖν, in divitiis colligendis abstinere a fraude et iniuria II, 6, 23. πλέον ἔχειν, plus accepisse quam III, 14, 1: ἕδὲν πλέον ἔχειν, nihilo meliori esse conditione I, 4, 14. Πλεονέκτης quid sit *vid.* I, 5, 3: habendi avidus III, 1, 6. ἐπὶ πλεονεξία, ut sis meliori conditione I, 6, 12.
- Πλημμελέω, delinquo, pecco I, 2, 5. 26. Est metaphora ex musica ducta, ut apud Horatium Epistol. II, 2, 144: Sed verae numerosque modosque ediscere vitae.
- Πλησιάζειν, versari cum aliquo IV, 4, 25. *Ern.*
- Πλησιαιτέρον c. gen. propius II, 1, 5. 23.
- Πλησμονή, satietas III, 11, 14.
- Πλίνθος, later III, 1, 7. *Ern.*
- Πλητίζειν, locupletare, divitiis augere III, 6, 7: ἀρετῆ, virtute ditare IV, 2, 0.
- Πλητοκρατία, quid *vid.* IV, 6, 12.
- Πόθος τῷ ζῆν, vitae cupiditas I, 4, 5. 7. ποθεινός, desiderabilis III, 10, 3.
- Ποιεῖν τὰ πρὸς θεός, sacrificare I, 3, 1: τέρψιν, delectare III, 10, 8: ἀγαθόν τι τὴν πατρίδα, bene mereri de patria II, 6, 25: παντ' ἐποίει ὥστε, omnibus modis tentabat ut II, 9, 6: ποιῶντες πάντα, omni conatu, quovis modo II, 2, 6: ποιεῖν intelligitur